

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 4 април 2013 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Димитър Токушев

Членове: Благовест Пунев

Пламен Киров

Красен Стойчев

Цанка Цанкова

Стефка Стоева

Кети Маркова

Георги Ангелов

Борис Велчев

Анастас Анастасов

Гроздан Илиев

при участието на секретар-протоколита Милена Петрова разгледа в закрито заседание на 4 април 2013 г. конституционно дело № 6/2013 г., докладвано от съдията Благовест Пунев.

Производството е по реда на чл.149, ал.1, т.2 и т.4 от Конституцията.

Делото е образувано на 16.1.2013 г. по искане на 57 народни представители от 41-то Народно събрание. С него се иска да бъде установена противоконституционността и несъответствието с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна на чл.26, т.3 и чл.59, ал.2, т.3 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ /обн., ДВ, бр.138/24.11.1998 г., последно изменение ДВ, бр.38/18.5.2012 г./

В искането се поддържа, че оспорените текстове на чл.26, т.3 и чл.59, ал.2, т.3 от ЗТР противоречат на принципите на правовата държава –

чл.4, ал.1 от Конституцията, на принципа на върховенство на Конституцията – чл.5, ал.1 от Конституцията, на принципа на равноправието на гражданите – чл.6, ал.2 от Конституцията, както и ограничават свободния избор на професия в противоречие с чл.47, ал.3 от Конституцията. Според вносителите на искането с оспорените разпоредби на ЗРТ се създава изрична забрана за заемане на определени държавни длъжности по отношение на конкретна категория лица, заемали определено обществено положение в миналото. В тази връзка се поддържа, че принадлежността към структурите на Държавна сигурност не може да бъде основание за ограничаване на конституционни права и на посочената забрана за заемане на определена длъжност, тъй като последната има дискриминационен характер.

Освен това оспорените разпоредби от ЗРТ, според вносителите на искането, противоречат и на общопризнатите норми на международното право и международните договори, по които България е страна, тъй като представляват непропорционално ограничаване на човешки права по смисъла на Конвенция за защита правата на човека и основните свободи /КЗПЧОС/. Според тях те противоречат на чл.14 от КЗОПЧС, чл.2, ал.2 и чл.5 от Международния пакт за икономически, социални и културни права /МПИСКП/, чл.25, б."с" и чл.26 от Международния пакт за граждански и политически права /МПГПП/, чл.1, т.1 и т.2, чл.2 и чл.3, б."б" от Конвенция № 111 относно дискриминацията в областта на труда и професиите, чл.20 и 21 от Хартата на основните права в Европейския съюз, Европейската социална харта, Всеобщата декларация за правата на човека. Поради това се иска Конституционният съд да обяви чл.26, т.3 и чл.59, ал.2, т.3 от ЗРТ за противоконституционни и несъответстващи на общопризнатите норми на международното право и на международните договори, по които България е страна.

Производството е във фазата по допускане на искането.

Съдът намира, че е сезиран от легитимен субект на инициатива по чл.150, ал.1 от Конституцията – повече от изискуемия брой от 1/5 от народните представители от 41-то Народно събрание. Искането е с предмет установяване противоконституционност на законови разпоредби и несъответствието им с общопризнатите норми на международното право и международните договори, по които България е страна, което е в правомощията на Конституционния съд по чл.149, ал.1, т.2 и т.4 от Конституцията.

При наличие на горната констатация Конституционният съд намира, че искането е допустимо и следва да се разгледа по същество. С оглед предмета на конституционното производство съдът счита, че като заинтересовани страни по делото следва да се конституират Министерският съвет, Съветът за електронни медии, Българското национално радио, Българската национална телевизия, Асоциацията на разузнавачите от запаса, Националната асоциация „Сигурност,” Съюзът на юристите в България, Институтът за модерна политика, Висшият адвокатски съвет.

По изложените съображения и на основание чл.149, ал.1, т.2 и т.4 от Конституцията и чл.19, ал.1 от ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И:

Допуска до разглеждане по същество искането на 57 народни представители от 41-то Народно събрание за установяване на противоконституционност и несъответствие с общопризнатите норми на международното право и с международните договори, по които България е страна на чл.26, т.3 и чл.59, ал.2, т.3 от ЗРТ /ДВ, бр.138/24.11.1998 г., последно изменение ДВ, бр.38/18.5.2012 г./

Конституира като заинтересовани страни по делото Министерския съвет, Съвета за електронни медии, Българското национално радио, Българската национална телевизия, Асоциацията на разузнавачите от

запаса, Националната асоциация „Сигурност”, Съюза на юристите в България, Института за модерна политика, Висшия адвокатски съвет.

На конституираните страни да се изпратят преписи от искането и определението, с възможност в 20-дневен срок да представят писмени становища и доказателства.

Председател:

Димитър Токушев